

СТАНОВИЩЕ

за научната и творческа дейност на доц. д.н. Венцислав Димов Димов, кандидат за заемане на академичната длъжност „професор” в СУ „Св.Климент Охридски” по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Журналистика – Медийна музика), обявен в ДВ, бр. 65 от 16 август 2019 г.

Член на научното жури: проф. д.н. Любомир Стойков

Доц. д.н. Венцислав Димов е един от най-изявените и успешни български изследователи, интерпретатори, анализатори и коментатори в сферата на етномузикологията, етнологията, историята и съвременността на звукозаписаната музика, и медийните изследвания в контекста на музикалната антропология, фолклора, народопсихологията, народната, популярната и масовата култура. Неговият опит на впечатляващ медиен, музикален и етно експерт и теоретик в съчетание с дългогодишната му високо професионална практика на радио- и телевизионен автор и водещ, и музикален журналист, оставил и оставащ дълбока диря в печатните и електронни медии, посветени на фолклора, танците и народното музикално изкуство са пример за научно и творческо единство, образец за многопластова компетентност, ерудиция и шлифован стил.

Доц. Димов оправдано се ползва с висока репутация на вещ и атрактивен университетски преподавател, както и на ведър, лоялен и завладяващ с позитивната си енергия колега във Факултета по журналистика и масова комуникация при Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Тъкмо благодарение на личности като него се разкриват нови важни зони за изследване на изкуството и социума, осъществява се прогресът в науката, образованието и културата, изграждат се и се развиват академични стандарти за модерно и ефективно преподаване и обучение.

Кариерно развитие, професионална и преподавателска дейност

Кандидатът в настоящия конкурс – доц. д.н. Венцислав Димов, има убедително кариерно, изследователско и преподавателско развитие. През годините той се реализира успешно както в чисто академичен план, така и в творчески и журналистически аспект, маркирайки професионалните си битности и позиции със задълбочени познания, гъвкаво мислене, последователност и не на последно място – оригиналност и неконвенционалност.

Преподавателската му кариера във Факултета по журналистика и масова комуникация на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ започва през 2010 година, когато е избран за доцент в катедра „Радио и телевизия“. Преди това е научен сътрудник I и II степен в Института за изследване на изкуствата в Българската академия на науките (между 2001 и 2004 години) и доцент в сектор „Музика“ в същия институт към БАН (от 2004 година до ден днешен). Доц. Димов е университетски преподавател от реформаторски и постмодерен тип. Неговата аудиторна дейност може да се характеризира и като новаторска, и като концептуална, и даже като екзотична. Той е утвърден и търсен преподавател, заради своите толкова актуални и стойностни дисциплини, каквито са „Медийна музика“, „Музика в електронните медии“, „Антропология на популярната музикална култура“, „Музиката в дигиталните медии“, „Звукът в дигиталните медии“, „Креативна комуникация и музика“, „Комуникационни умения“ и др.

Извъннаучната дейност на доц. Димов също е интензивна, ярка и добре организирана. Професионалната си реализация той започва като учител в село Зърнево, Добричко (1987 - 1989). Впоследствие той е журналист и редактор в списанията „Криле“ и „5 Ф“, водещ на телевизионните предавания „Странници-магьосници“ и „ТВ фолк панаир“

по Канал 1 на БНТ (до 1996 г.). През последните двадесет и шест години е автор и водещ на седмичните радиопредавания „Фолк магазин“, „Студио етно“ и „Фолк етно магазин“, за чийто успех допринася и неговата активна журналистическа дейност. Ще отбележа нещо много съществено в живота, творчеството и научната дейност на доц. Венцислав Димов – комбинирането на научната и теоретичната с журналистическата и публицистичната работа – обстоятелство, което го привилегирова като експерт с широк диапазон, който има необходимото професионално самочувствие, когато се изправи пред студентите в ролята си на преподавател, от една страна, и от друга – който има здравия фундамент от научни знания и методологическа увереност, когато говори пред микрофона и камерата, или пък твори журналистическите си публикации.

Научно-изследователска дейност

Несъмнено е обстоятелството, че доц. д.н. Венцислав Димов отговаря както на количествените, така и на качествените критерии в настоящия конкурс за „професор“. Справката за изпълнението на минималните национални изисквания по чл. 26 от ЗРАСРБ (научна област 3. Социални, стопански и правни науки; професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки) показва, както следва – 50 точки (група от показатели А), 100 точки (група от показатели Б), 100 точки (група показатели В), 215 точки (група показатели Г), 225 точки (група показатели Д) и 365 точки (група показатели Е) или общо – 1055 точки, които са предостатъчни за целите на конкурса. Тази кратка рекапитулация недвусмислено е показателна за качествата и продуктивността на кандидата.

Научната продукция на доц. Димов съдържа внушителни и като количество, и като качество научни трудове и публикации. Цялостната научно-творческа равносметка сочи, че той е автор на 207 научни

публикации, от които 142 самостоятелни, респ. 4 монографии и 138 студии и статии. Значителна част от останалите 65 публикации са писани в съавторство – монография, учебници и печатни пособия, студии, статии, рецензии и научни съобщения, както и съставителства на сборници, редакторства и предговори.

Конкретно за целите на настоящия конкурс са представени 1 монография, 15 студии и статии, 5 публикации в съавторство, в т.ч. учебници и печатни учебни пособия, както и текстове, отнасящи се до други сборници и различни проекти. Представени са също така 26 цитирания на 8 публикации на кандидата, от които 2 са в научни издания, реферирани и индексирани в Scopus и в Web of Science.

Централно място сред научните публикации за конкурса заема най-новата монография: Димов, Венцислав. *Музиката за народа на медийния фронт (Меката власт на народната и популярна музика в социалистическа България)*. София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2019 (368 стр.). ISBN 978-954-07-4796-5. Тя изследва задълбочено (бих казал също и пионерски, и иновативно) записаните и излъчени песни и инструментални изпълнения, предназначени за народа, респ. фолклорна и популярна музика в електронните медии между 1944 и 1989 години. **Този труд има забележителна научна, културна, образователна и естетическа стойност, и е принос както към етномузикологията, културната антропология, емпиричната културология, историята на съвременната българска култура, медиязнанието, българската всекидневна култура и др.** Структурата на тази значима монография перфектно ориентира в изследователските намерения и амбиции на автора: „Теоретични и терминологични базиси“, „Отгоре-надолу. Музиката за народа и наратива на властта“, „Средата. Практиките на посредниците“ и „От долу нагоре. Гласовете на народа“.

Доц. д.н. Венцислав Димов не само интерпретира аргументирано и в дълбочина релациите власт – мека власт и социализъм – медии, не само изследва връзката и дисонансите между популярното и фолклорното, фокусирайки се върху музиката за народа, но и засяга редица ключови проблеми и теми в медийната музика през 45-те години тоталитарно общество. Сред тях бих отбелязал (без да подценявам останалите сегменти на монографията) **властта за социалистическото изкуство и народа, властта и българската народна музика, естрадната музика в наратива на властта, медийната музика за народа и практиките на културния фронт, народната музика на малцинствата в медийните практики, смехът и музиката на народа, народната музика – при народа, образите на забавлението и тяхното роене, казусът Стоян Гигов и др.** Показателни са обобщаващите думи на автора за всекидневното и „наслажденско“ съпреживяване на медийната музика, което предполага сърдечна и човешка лексика и музикална аура. Доц. Димов е прав в категоричното си съждение, че „Медийната музика придобива идентичност, когато напусне мига на устното съществуване, пренесе се от ефира на радиото, което я излъчва, и стигне до човека, който я преживява.“ (стр. 334).

Сред по-новите публикации, които съдържат безспорен изследователски заряд и определено имат приносен характер ще посоча: Димов, Венцислав. 2019. За някои медийни метаморфози (как „чалгари“ стават „лидери на граждански каузи“). Списание "Медиалог", 2019, №5, с. 8-32. Достъпно на: http://www.medialog-bg.com/wp-content/uploads/2019/08/Medialog_Issue-5_2019.pdf ; Димов, Венцислав. 2018. Към разбирането на медийната музика. Годишник на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Факултет по журналистика и масова комуникация. Том 25, София: УИ „Св. Климент Охридски“, с. 7-31. ISSN 0311-4883 ; Димов, Венцислав. 2016. „Какъв е спомен станало” Песенните паметници за

войната в Добруджа отпреди 100 години“. Арт диалог. Интернет списание за култура, 2016, Брой 4. ISSN 2367-8801. <http://artdialog-bg.com> и др.

Научни приноси и постижения

В публикациите и документите, представени от доц. д.н. Венцислав Димов са налице важни и сериозни научни приноси и постижения. Част от тях той коректно е заявил в отделна справка към документите за участие в настоящия конкурс (формулиране на нов изследователски обект – медийната музика – и намиране на подходяща методология за неговото изследване; пионерски и иновативни проучвания и изследвания на междинните зони в културата, хибридизацията, ролята на музиката и медиите в културните посредничества и символните ресурси: балканска музика, етнопоп музика, етнофюзън; прилагане на нови и променени подходи в интерпретирането на корелацията музика – медии – власт – политика, фокусирайки се върху меката власт на медийната музика и редица още други). Ще открия това, че той:

1. За първи път у нас фиксира, интерпретира и дефинира феномена медийна музика, прилагайки адекватно етнографски, фолклористични, културологични, антропологични и комуникационни методи за изследване.
2. Обогатява теорията за всекидневната българска култура, в т.ч. за отечествената масова и поп-култура, като предлага доказателства за допълнително обосноваване на стойността на битовата и „обикновена“ медийна култура и за нейната способност да ражда уникални произведения, носещи пълноценна естетическа наслада.
3. Реформира и радикализира научната и теоретична традиция по посока на стимулирането на интереса към емпиричната културология и прилагането на нови методи и подходи към изучаването на постмодерния фолклор в ерата на дигитализацията и главоломната урбанизация.

Въз основа на всичко, изложено по-горе, напълно убедено ще гласувам положително за тази кандидатура, тъй като тя е пример не само за творческа оригиналност и ярък професионализъм, но и за научна, изследователска, педагогична и родолюбива последователност, и последователна родолюбивост. Моля уважаемото научно жури да утвърди доц. д.н. Венцислав Димов Димов на академичната длъжност „професор” по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Журналистика – Медийна музика).

12 декември 2019 г.

Проф. д.н. Любомир Стойков